

Иск, предявен на 14 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-18/09)

(2009/С 69/49)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: К. Simonsson и L. Lozano Palacios)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— Да се обяви, че запазвайки в сила Ley 48/2003, de 26 de noviembre, de régimen económico y de prestación de servicios de los puertos de interés general [Закон 48/2003 от 26 ноември относно икономическия режим и предоставянето на услуги от пристанищата от обществен интерес], и по-специално член 24, параграф 5 и член 27, параграфи 1, 2 и 4 от същия закон, които установяват система на отстъпки и освобождаване от пристанищни такси, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по общностното право и по-специално по член 1 от Регламент (ЕИО) № 4055/86 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 1986 година относно прилагането на принципа на свободното предоставяне на услуги по отношение на морския транспорт между държави-членки и между държави-членки и трети страни.

— Да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Испанското законодателство установява редица освобождавания и отстъпки във връзка с пристанищните такси. Посочените освобождавания и отстъпки зависят от пристанищата на произход и местоназначение на корабите и водят до прилагане на по-благоприятни тарифи, на първо място — относно трафика между испанските архипелази или този със Сеута и Мелиля, на второ място — относно трафика между тези пристанища и пристанищата на Европейския съюз, и на трето място — между пристанищата на Европейския съюз. Поради това според Комисията посоченото законодателство се явява дискриминационно.

Кралство Испания, което изтъква особеното географско положение на въпросните пристанища, не обосновава необходимостта, нито пропорционалността на мярката. Въпреки, че Кралство Испания поема ангажимент да измени въпросното законодателство, Комисията не е уведомена за приемането на закон във връзка с преустановяване на нарушението.

⁽¹⁾ ОВ L 378, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 6, том 1, стр. 173.

Преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen (Швеция) на 19 януари 2009 г. — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Дело С-24/09)

(2009/С 69/50)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Ответник: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Преюдициални въпроси

- 1) Разпоредбата на член 10а от Директива 85/337/ЕИО ⁽¹⁾ — съгласно която при определени обстоятелства членовете на заинтересованата общественост трябва да имат достъп до процедура за преразглеждане пред съд или друг независим и безпристрастен орган, установен по закон, за да оспорват материалната или процесуалната законосъобразност на дадено решение — означава ли, че има и изискване членовете на заинтересованата общественост да имат право да искат преразглеждане на решение, с което съд се е произнесъл в процедура за издаване на разрешение, при положение, че членовете на тази общественост са имали възможност да участват в разглеждането на въпроса от съда и да изразят своето становище?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен: трябва ли член 1, параграф 2, член 6, параграф 4 и член 10а от Директива 85/337/ЕИО да се тълкуват в смисъл, че в националното право могат да бъдат въведени различни изисквания по отношение на членовете на заинтересованата общественост, посочена в член 6, параграф 4, от една страна, и в член 10а от друга страна, в резултат на които местно сдружение за защита на околната среда, което има право да участва в процеса на вземане на решения по член 6, параграф 4, във връзка с проекти, които могат да имат значително въздействие върху околната среда в зоната, в която сдружението осъществява дейността си, да няма право да иска преразглеждане на основание член 10а от Директива 85/337/ЕИО, тъй като има по-малко членове отколкото посочения в националното законодателство минимален брой?
- 3) Разпоредбата на член 15а от Директива 96/61/ЕО ⁽²⁾ — съгласно която при определени обстоятелства членовете на заинтересованата общественост трябва да имат достъп до процедура за преразглеждане пред съд или друг независим и безпристрастен орган, установен по закон, за да оспорват материалната или процесуалната законосъобразност на дадено решение — означава ли, че има изискване, членовете на заинтересованата общественост да имат право да искат преразглеждане на решение, с което съд се е произнесъл в процедура за издаване на разрешение, при положение, че членовете на тази общественост са имали възможност да участват в разглеждането на въпроса за издаване на разрешение пред съда и да изразят своето становище?